Гайтаносвам, сувам гл. мнжр. в. гайтаносам.

Гайтанци сл. Лом паланско

Гайтанци сл. Видинско

Гайтанче (то) умл. от Гайтан

Гайтанчец (чта) умл. от

Гайтанд гл. св. дл. в. Гайтанинтем, носам.

Гайчо име на мъж. = Гайчов, а, о, — и (чта)

Гайчовица жена на Гайчо.

Гайчовичи, а, о, — и (чта) у Гайчовичеми.

Гакам гл. ср. викам га-га. гачи, грачи.

Гакалье (то) от гакам.

Гакуша (та) която гака врана или гатка

Гагабурье (то) в. Чъльбурье.

Галата 1) Отвъдната страна на Цариград. 2) сл. в' пловдивска околия. 3) сл. и име в' Варненско.

Галатен, тна, о, — и (чта) от Галата. тная е вода галата пс. 11 — 22 р. 152. вм. Галатска. Мръчеи, начеи, сраматен. думи, Галатни думи.

Галатин (чта) 1) Старинний келт, ~~който живяла~~ 2) сега има значение то на безсрамник, срамотник, уварда в' найпош смисъл; бербаитин. Човек с' безчестно поведение. 3) изкоро употребяват като синоним на арвенин, арватин (хърватин) или арва(на)тин в' смисъл на арбанасин, арнаутин и пош арнаутин. от Гръцу арванитин. 4) сл. врачанско.

Галатин, гл. дл. Галатин изкого, срамотствуви с' него, галатин ми чевото, изгалатин ми двтъ изъ бедосали го, извади го из ум да прави срамотни работи и да дума срамотни думи.

Галатник (чта) срамотник, уварда, бербаитин, срамнодвец.

Гален, а, о, — и (чта) от Гали. който е гален, който ся гали; гъвзен, милван, любен. Галенав

Галица (та) птица чавка, гарга, в. галка рада тихо говори. Ив. 339.

Галголи гл. ср. галгори, говори без да мусе от бира: туйкъта галголи; морето ~~е~~ сар. Глаголи.

Галенье (то) от Гали

Галеничък, чка, о, — и (чък) смекчено от Гален.

Галеница (та) Панчгор. в. валеница

Галетин (та) сухи, пресечени малки парчета от хлеб, нарочно правени и пресечени за да напухляват по море

Гаки (та) в. Гащи

Гáки име на мъж от Гаше.

Гакия гл. Единкр. от Гакам: нечии давати ми да гакия, да какъ барем га.

Галагоч чорбаси: лицо и никакви, объркана

Галанти (чта) прил. нейм. щедър, подаливи, който не се жали, който мусе види да дава за гизботи, за слава; много приятен, много разумен в. в. харвано

~~Галгин~~

Галате или Галати, Кеатитъ, които около 300 години преди христа воювали на Балканский полуостров и правили нечути злини и срамотства. Които ся оставили много поле спомен предавем от поколение на поколение, който е достигнал до Славенитъ и българитъ от остатъците на бившитъ тогаз народи, които се сдружили исторсъ с' славени и българитъ и от тоа съ белким стопенувалитъ в' идъ ном тъвли Галати. "На тий Драгалоштъ вода тъзи е воден Галатска Галатска вода мрътве. Прочитъ верка вода отровни Цъка, Сиоцри Галати линяха мрътво Галатче посяхи, ва тъзи го вода кятаха, глотем му рани линяха." В' други варианти на тая песен сетъ "Цар Гъорги мрътъв посяха" Като вземем предвид чести у българитъ, ни у Византийцитъ не е имало цар Гъорги, това име ни напомня непорочно то име на кихорят Галатский предводител, който Зачнал в битвитъ на Балканский полуостров, както и Галатската отровна вода ни подсещи за отровнитъ води с' които старитъ гърци морили Галатитъ. По-подъ начин съ останали морето би и коренитъ на много названия не сега и частности ~~на~~ Галатъ в' България и на ония изколко думи в' езикътъ ни които имат значение до гадъ съобразно с' поведението на Галатитъ. в. Галатен, Галатъ, изгалатъвам.